

Таким чином, туризм функціонує в умовах воєнного стану в Україні та приносить кошти у міські бюджети. Туроператори змогли утриматись та створити нові тури, екскурсії, зробити акцент на потрібних автобусних маршрутах для наших туристів. Проте, актуальні напрями подорожей можуть змінитися через небажання відпочивати з ворожим народом. Можливий вплив на такі напрямки як Туреччина, Єгипет.

Список використаних джерел:

1. Forbes: сайт URL: <https://forbes.ua/news/vnutrishniy-turizm-z-pochatku-viyni-ponad-45-ukraintsiv-podorozhuvali-krainoyu-08092023-15885>

СУЧАСНІ ОСОБЛИВОСТІ ПІДВИЩЕННЯ МІЖНАРОДНОЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ НА ПРИНЦИПАХ ВІДПОВІДАЛЬНОГО ІНВЕСТУВАННЯ

***ОСТРОВСЬКИЙ Ігор Анатолійович,**
канд. екон. наук, доцент
ВОРОБІЙОВА Валерія Володимирівна,
здобувач вищої освіти
Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова*

Надання нашій країні статусу кандидата на вступ до ЄС відкриває перспективи забезпечення стійкості економіки в період війни і прискорення її структурної перебудови в повоєнний час. Питання покращення інвестиційного клімату в Україні стає ще більш актуальним на тлі руйнування промисловості, інфраструктури, міграції, що спричинені війною, та необхідності прискорення поствоєнного відновлення в подальші роки [1].

Україна за сприяння своїх західних партнерів та міжнародних донорів здійснювала реформи, необхідні для покращення показників власної економічної та інвестиційної привабливості передовсім в сферах боротьби з корупцією, дерегуляції та спрощення умов ведення бізнесу, приватизації, захисту прав власності та незалежності системи правосуддя, земельної, митної і податкової реформ. І хоча цей порядок денний реформ залишається й надалі актуальним, очевидно, що як для держави, так і для бізнесу в Україні ці пріоритети мають бути доповнені не менш важливими задачами з порядку денного «розвиненого світу» - виконання Цілей сталого розвитку ООН та більш звужено для бізнесу – впровадження принципів відповідального інвестування у власну операційну та стратегічну діяльність.

Існує реальна загроза, що на тлі гострих кризових тенденцій в економіці, що спричинила війна, проблема відповідального інвестування може на певний час взагалі відійти на другий план в силу актуалізації звичайного виживання та подолання гострих поточних операційних викликів, з якими на тлі теперішніх тенденцій стикається бізнес в Україні [2].

Для тих компаній, що зазнали відчутних руйнувань, втрати активів та постали перед необхідністю вибудувувати свою діяльність з початку – відкривається можливість відбудови або перебудови свого бізнесу, спираючись одразу на кращі практики корпоративного управління та відповідального інвестування.

Зростання уваги європейського бізнесу до питань цифрового та «зеленого» переходу є очевидним, тому без їх урахування українському бізнесу, особливо тій його частині, що зорієнтована на зовнішні торговельні ринки та інтегрована у глобальні ланцюжки постачання, буде складно витримувати конкуренцію на належному рівні, мати доступ до глобальних ринків зовнішніх запозичень та інвестицій.

Важливим пріоритетом є забезпечення належного механізму оцифрування максимальної кількості даних компанії – кількісних та якісних, що представляють інтерес в контексті відповідального інвестування. Доступність публічної інформації на офіційних інтернет-ресурсах компанії (веб-сайт, сторінки в соціальних мережах тощо), представленість даних у цифровому форматі, забезпечення належного захисту інформації та зручність обробки – всі ці аспекти управління даними набувають неабиякої значущості за сучасних умов ведення бізнесової діяльності.

Визначаючи пріоритетні напрямки покращення інвестиційного клімату з огляду на специфіку та структуру української економіки, варто відзначити доцільність впровадження першочергових змін в частині управління екологічними ризиками, якщо йдеться про такі важливі галузі вітчизняної економіки як енергетика, сільське господарство та металургія.

Таким чином, українські компанії зорієнтовані на експорт, що мають в структурі свого виробництва «вуглецевий слід» ризикують втрати конкурентоздатності на ринках ЄС, якщо не зможуть адаптувати власне виробництво до нових приписів європейської екологічної політики. Отже, для значної частини українського бізнесу управління екологічними ризиками є не просто даниною новомодній світовій тенденції, а фактично фактором можливості ефективного ведення подальшої бізнес-діяльності та втримання рентабельності на зовнішніх ринках [3, с. 74].

З урахуванням тих викликів та проблем, з якими на сьогодні стикаються громадяни, зокрема, внаслідок руйнувань від ведення бойових дій, знищення критичної інфраструктури та житла, переміщення ВПО в окремі регіони країни, збільшення навантаження на соціальну сферу – український бізнес також має нагоду продемонструвати свою соціальну відповідальність. Великі компанії та виробництва могли би більшою мірою включитись в процеси вирішення соціально-гуманітарних проблем громад у координації з іншими організаціями та органами місцевого самоврядування, могли би зробити свій внесок у відновлення інфраструктури та підтримку мешканців громад, що опинились у скрутній ситуації.

Список використаних джерел:

1. Собкевич О. Перспективи модернізаційних зрушень у промисловості України в процесі євроінтеграції. URL: <https://niss.gov.ua/news/komentari-ekspertiv/perspektyvy-modernizatsiynykh-zrushen-u-promyslovosti-ukrayiny-v-protsezi> (дата звернення: 18.11.2023).

2. KPMG in Ukraine. Post-war Reconstruction of Economy: Case Studies. URL: <https://assets.kpmg.com/content/dam/kpmg/ua/pdf/2023/01/post-war-reconstruction-of-economy-en.pdf> (дата звернення: 18.11.2023).

3. Гуткевич С.О., Сидоренко П.О., Соломко А.С., Смик Р. Інвестування: міжнародний досвід: монографія. Харків "Діса плюс", 2017. 216 с.

ІНДИКАТОРИ КІБЕРЗАГРОЗ В СИСТЕМАХ МОНІТОРИНГУ БЕЗПЕКИ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

ПАКУЛІНА Алевтина Анатоліївна,

канд. екон. наук, доцент,

*Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова*

ЄВСЄЄВА Ольга Олексіївна,

д-р екон. наук, професор,

Український державний університет залізничного транспорту

Кіберзагроза для підприємства – це потенційна можливість виникнення шкідливих дій або подій в інформаційних технологіях (ІТ), які можуть завдати шкоди бізнес-процесам, даним чи іншим аспектам діяльності підприємства. Це може включати в себе різні види атак, такі як кіберпроникнення, віруси, шкідливі програми, фішинг, DDoS-атаки та інші загрози для інформаційної безпеки. Видами кіберзагроз для підприємства можуть: втрата даних (атаки, спрямовані на вкрадення або пошкодження конфіденційної інформації, можуть призвести до серйозних фінансових втрат та порушення довіри клієнтів); переривання бізнес-процесів (DDoS-атаки чи інші форми атак можуть призвести до призупинення роботи важливих систем, що може вплинути на продуктивність та призвести до фінансових втрат; пошкодження репутації (у випадку витоку важливої інформації або втрати даних, підприємство може зазнати шкоди своїй репутації, що може вплинути на відносини з клієнтами та партнерами); втрати фінансових активів (кіберзагрози можуть вплинути на фінансові активи підприємства, такі як рахунки, інвестиції або фінансові транзакції); порушення вимог щодо захисту даних (кіберзагрози можуть призвести до порушення правових вимог стосовно захисту особистих даних і викликати правові наслідки для підприємства); втрата доступу до систем та послуг (атаки, такі як розкрадання аутентифікаційних даних, можуть призвести до втрати доступу до систем та послуг, що може важко відновити та вимагати великих зусиль для відновлення) та інше.